

LARS FREDERIKSEN

Pris Herren

glem ikke alle hans velgerninger

Et studie- og lovsangsmateriale om tilbedelse

Indhold

Forord · 5

- 1 Tak og tilbedelse fødes i den, der ser Guds velgerninger · 11
  - 2 Tak og tilbed Skaberens for alle hans velgerninger · 22
  - 3 Tak og tilbed Frelseren for alle hans velgerninger · 34
  - 4 At tilbede med jubel og glæde · 46
  - 5 At tilbede når livet gør ondt · 57
  - 6 At tilbede med hjerte, mund og hænder · 68
  - 7 Min sjæl, pris Herren, alt i mig skal prise hans hellige navn · 79
- Efterskrift · 91

Bryd ud i jubel for Gud, vor styrke,
bryd ud i fryderåb for Jakobs Gud!
Istem sangen, lad pauken lyde,
den dejlige citer og harpen.
Det er en lov i Israel,
det er et bud fra Jakobs Gud.

(Sl 81,2-3. 5)

Forord

Det studie- og lovsangsmateriale, du sidder med, er til dig, der ønsker at leve et sundt og godt liv med Gud i hverdagen. Selvom det handler om lovsang og tilbedelse, er det ikke primært tiltænkt musikere og lovsangsledere, men derimod alle, der ønsker at kende mere til Guds ord og dybder. Det er til dig, der ønsker, at Gud må få en større plads i liv og hverdag. Det er til dig, uanset hvem du er, og hvilken baggrund du har.

Bibelstudiet handler ikke om at få dig til at lovsynge, så du bliver glad for Gud. Derimod håber jeg, at studiet vil give dig et nyt møde med Gud, så du bliver så glad og taknemmelig for ham og hans gerning i dig, at lovsangen og tilbedelsen fødes i dig. Vores danske lovsangspoet Grundtvig skulle engang have sagt, at „takkesangen er det himmelvendte svar på det himmelsendte budskab“. Jeg håber og beder om, at dette materiale må være med til at fremme dit personlige svar til Gud.

I vores hverdagsliv – og når vi samles i den kristne menighed – skal vi „lade os fylde af Ånden og lade Kristi ord bo i rigt mål hos os“. Det taler Paulus om i både Kol 3,16 og i Ef 5,18. Det skal vi gøre, fordi det er dét ord alene, der kan undervise, opbygge og formane os, så Gud får råderum og plads i vores

liv og menigheder. Men det interessante i denne sammenhæng er imidlertid, at det ikke er forkyndelsen i form af prædiken, andagter og bibellæsning, Paulus anbefaler her. Derimod giver han sangen en særdeles central plads og formaner os til at synge gode, solide kristne sange, der kan gøre Kristus levende for os. Kristus skal synges ind i vores hjerter, så hans ord og gerning kan forme vores tro og danne fundament i vores liv.

Mange af os har svært ved at huske, hvad der præcist blev prædikeret i søndags. Vi har ofte nemmere ved at huske de sange, vi sang, og vi kan gå og nynne dem i den efterfølgende uge. Det er en af styrkerne ved sang og musik. Sange kan let læres – måske endda udenad. Det erfarede Luther, og derfor engagerede han sig i at skrive sange og salmer. Mange har siden fulgt ham i erkendelse af, at den kristne sang er en enestående gave – et redskab for troen – hvad enten vi selv synger, lytter til den fremført live eller via stereoanlægget.

Kristen sang og musik er ikke mindreværdige indslag eller ligegyldig underholdning til mødet eller i gudstjenesten. Det er en gave, som Gud har givet os. Dels fordi det – som sagt – er sundt og vigtigt for vores tro at synge og lytte til opbyggelige sange. Det er med til at fastholde og bevare os i troen på Gud. Men først og fremmest er det en væsentlig del af den tilbedel-

se og lovprisning, som Gud forventer af os, fordi Gud er Gud, og vi er hans skabning, der skylder ham alt. Derfor formaner vi til dagligt at ære ham gennem lovsang og tilbedelse.

Bryd ud i fryderåb for Herren, hele jorden!

Tjen Herren under glædessang,
træd frem for ham under jubel!

Forstå, at Herren er Gud,
han har skabt os, og ham hører vi til,
vi er hans folk og de får, han vogter.

Gå ind ad hans porte med takkesang,
ind i hans forgårde med lovsang,
tak ham, pris hans navn!

For Herren er god,
hans trofasthed varer til evig tid,
hans troskab i slægt efter slægt.

Bibelstudiet i praksis

Materialet er i første omgang tiltænkt den lille gruppe, der mødes privat for at studere Bibelen og hjælpe hinanden på troens vej. Det kræver ingen særlige forudsætninger, og det er ikke nødvendigt at læse dagens afsnit, før I mødes. Dog vil det være en god idé, hvis I hver især har lyttet til de fire sange, der hører til dagens afsnit. På den måde kender I dem og kan bedre tage del i lovsangen efter studiet.

- 1 Indled aftenen med at bede sammen. Det er godt at blive stille i bøn. Her får vi gearret ned og får lagt hverdagens travlhed bag os, mens vi åbner os for det budskab, som Gud vil møde os med denne aften.
- 2 Gennemgå dagens afsnit sammen. I kan eventuelt skiftes til at læse teksten og spørgsmålene op for hinanden. Det er ikke nødvendigt at slå alle henvisningerne op. De er en hjælp til videre selvstudium for dem, der ønsker det. Kun hvor der står „læs“, er det nødvendigt for at få sammenhængen og baggrunden med. Pas på, at I ikke bruger for meget tid på at svare på enkelte spørgsmål, men tilstræb at komme igennem hele dagens studie i løbet af en time til halvanden.

- 3 Afslut aftenen med at afspille de sange, der hører til dagens afsnit. De findes på de medfølgende cd'er. Alle sangteksterne er trykt i hæftet efter hvert kapitel, så I har mulighed for at synge med på sangene. Til hvert kapitel er der fire sange, som passer til kapitlets tema og bibeltekster. Det tager cirka 15 minutter at afspille sangene Brug cd'en som hjælp til at søge ind i lovprisningen og tilbedelsen af den hellige Gud og frelser.
- 4 Afslut aftenen med en kort takkebøn.

Skru op for lyden

Når du afspiller cd'en med henblik på, at du og dine venner skal synge med, er det vigtigt, at musikken er så kraftig, at I ikke overdøver den. Hvis musikken er for svag, bliver det svært at synge til, og I får en dårlig oplevelse med det. Så skru op for lyden og lad musikken bære jeres lovsang og tilbedelse.

Det kan måske opleves kunstigt og påtaget at skulle lovsynge og tilbede Gud i hinandens nærvær, men øv jer i det, og det vil hurtigt blive nemmere og mere naturligt. Det er ikke de andres sang og tilbedelse, der er interessant. Det er Guds ord til dig og dit svar til Gud, det handler om.

Til Guds ære og for mange til glæde og velsignelse!

Lars Frederiksen

Musikkonsulent i Luthersk Mission 2004-2014

I Tak og tilbedelse fødes i den, der ser Guds velgerninger

„For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv. For Gud sendte ikke sin søn til verden for at dømme verden, men for at verden skal frelses ved ham.“ (Joh 3,16-17)

For mere end 3500 år siden kom Israel – patriarken Jakob og hele hans slægt – til Egypten. De blev inviteret til at bosætte sig i landet af én af de egyptiske konger eller „Faraο'er“ som kongerne blev kaldt. Josef – Jakobs næst yngste søn – var blevet den mægtigste mand i Egypten næst efter Faraο selv (1 Mos 41,38-45). I velvilje for ham åbnede Faraο grænserne for Josefs hungersramte familie (1 Mos 45,17-20). På den måde kom Israels folk til Egypten og slog sig ned i landets bedste område efter Faraοs ønske.

Men tiden gik, og nye slægter kom til, og israelitterne bred-

te sig i Egypten og blev talrige. Også kongesædet i landet fik nye regenter, og snart huskede ingen længere på Josef og hans heltmodige indsats, der reddede Egypten fra at gå til grunde i hungersnøden. I stedet så de nye Farao'er israelitterne som en stadig større trussel mod rigets eget folk, og derfor blev de undertrykt af brutale embedsmænd. De blev slaver og måtte skånselsløst arbejde hårdt for retten til at leve (2 Mos 1,8-22).

Selvom vi i dag ikke kender til fysisk slaveri, lever mange stadig som slaver af forskellige fysiske og psykiske lidelser. For eksempel forskellige former for misbrug, tvangstanker og dårligt selvværd. Sådan kan det være i kortere eller længere perioder for mange af os. Men på det åndelige område er vi *alle* slaver. Vi er alle underlagt en stærkere magt, der er ødelæggende og nedbrydende for os, nemlig synden. Hvis vi vil se os selv ærligt i øjnene, må vi erkende, at vi ikke altid tænker, siger og gør det, der er godt. Vi ved, hvad vi burde gøre, men handler ofte modsat. Vi tjener os selv og ikke fællesskabet. Vi skraber til os, mens verden lider. Synden ligger i generne, og på den måde er vi trælle under synden.

A Tal om, hvilke forskellige former for psykisk, fysisk eller åndeligt „slaveri“, vi kan kæmpe med i dagens Danmark. Kan du undertiden føle dig som slave? Hvordan og af hvad? Hvad gør du, når du oplever det?

Israelitterne sukkede og klagede under arbejdet, og deres klageråb nåede op til Gud (2 Mos 2,23). Efter mange års trælearbejde i Egypten greb Gud ind. Han så folkets lidelser og kaldte derfor Moses til at gå til Farao. Israelitterne skulle atter være frie og vende hjem til „det forjættede land“ (2 Mos 3,7-8), det land Gud havde lovet dem.

Moses mødtes med sin ældre bror, Aron, og sammen gik de til Farao og bad gentagne gange om folkets frihed, så de kunne rejse bort og tilbede Herren, deres Gud (2 Mos. 7,16; 7,26 m.fl.). Men Farao kendte ikke Herren (2 Mos. 5,2). Hans hjerte var hårdt og koldt, og han ville ikke lade israelitterne gå. I stedet øgede han arbejdspresset og gjorde slavernes vilkår endnu dårligere (2 Mos 5,6-18).

Først efter den tiende plage, hvor dødsenglen gik gennem landet og slog alle førstefødte i de egyptiske familier ihjel (2 Mos 11; 12), bøjede Farao sig og slap slaverne fri. Israelitterne brød op under stor jubel og fest og drog af sted ud i ørkenen. Gud selv gik foran og viste vejen, om dagen i en skysøjle og om natten i en ildsøjle. Israelitterne var på vej – på Guds vej (2 Mos 13,21f.).

Men forhindringerne ventede. Snart stod de ved bredden af Det Røde Hav. Et hav for stort til at krydse, og bag dem kom Farao. Han havde fortrudt og var nu redet ud i spidsen for sin hær for atter at føre folket tilbage til trællelivet (2 Mos 14,5-10).

B Israelitterne sad i saksen og kunne hverken komme frem eller tilbage. Alt håb var ude. Men Moses havde et budskab til dem fra Gud. Læs 2 Mos 14,13-14. Hvad ville Gud, at folket skulle gøre? Formuler Guds svar til folket med jeres egne ord.

C Kan vi bruge Guds svar til noget i dag? Hvad betyder det konkret i forhold til de kampe, du har i dit liv?

Læs 2 Mos 14,21-29. Det er en forunderlig beretning om, hvordan Gud frelser israelitterne fra Faraos og hans hær. Der var ingen af Guds fjender, der overlevede.

Da israelitterne så, hvordan den hellige almægtige Gud greb ind i deres håbløse situation, brød de ud i lovsang. „Da sang Moses og israelitterne denne sang for Herren“ (2 Mos 15,1). De havde set noget stort! De havde set og erfaret Guds underfulde konkrete indgriben i deres liv.

D Tal med hinanden om de tre fremhævede ord i det følgende vers:

„Da Israel så, hvordan Herren havde vist sin store magt mod Egypten, frygtede folket Herren, og de troede på Herren ...“ (2 Mos 14,31).

Hvilken reaktion affødes af, at israelitterne pludselig så, frygtede og troede Herren (2 Mos 15,1)?

Når vi *ser* sandt på vores åndeligt håbløse situation, men også *ser*, hvordan Gud på sit eget initiativ kommer os til hjælp og frier os ud af syndens og dødens greb, og når vi *ser*, hvordan han sætter os ind i livets, lysets og kærlighedens rige, så vækkes der guds frygt, tro og tillid i vores hjerter, og det føder lovsang i vores liv.

E Læs Gal 4,3-5. Hvilke paralleller er der mellem teksten fra 2. Mosebog og disse vers fra Det Nye Testamente?

F Læs Gal 4,4-5 igen. Hvad gør ordene ved jer? Har du *set*, hvad Gud har gjort for dig?

Opsummering: Gud har sprængt vores lænker og sat os i frihed. Han lod sin søn blive menneske for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv sammen med ham.

„Så er du da ikke længere træl, men barn“ (Gal 4,7).

Tak og tilbed Gud for det!

Afspil og syng med CD 1, nr. 1-4:

1 Herre Gud! Dit dyre navn og ære

1 Herre Gud! Dit dyre navn og ære
over verden højt i agt skal være,
og alle sjæle, de trætte trælle,
alt, som har mæle, de skal fortælle
din ære.

2 Gud er Gud, om alle land lå øde,
Gud er Gud, om alle mand var døde.
Om slægter svimle, blandt stjernestimle
utallig vrimle i høje himle
Guds grøde.

3 Høje hald* og dybe dal skal vige,
jord og himmel falde skal tillige,
hvert fjeld, hver tinde skal brat forsvinde,
men op skal rinde, som solen skinne,
Guds rige.

* klippe

Sange og salmer nr. 30 | Tekst: Petter Dass 1698. Gustav Jensen 1909
Melodi: Norsk folkemelodi 1877